

Son Yapraklar

– NEJAT HOCA · 19 Kasım 2024

Kasımın rüzgârı titrerken tenimde,
Bir hüzün yorganı düşer üzerime.
Yaprakların sesi, adın dökülür,
Biz son mısralarız bu hazan mevsiminde.

Güneş üşür, ışık sararır erkenden,
Gözlerimde bir şiir susar derinden.
Kasımın içinde yitirilen hayaller,
Bizimle nefes alır geçmişten.

Ellerimizde son güllerin kokusu,
Bir vedanın buruk, tatlı dokusu.
Gökyüzüne bakar, yıldızlar ararız,
Kasımda son mısralarız biz, unutulmayız.

Yağmurun ıslattığı taş sokaklarda,
Adımlar sessiz, yankılanır usulca.
Birlikte yazılmış bir masal gibiyiz,
Hüzünle tamamlanır bu son sayfa.

Hüzün denizi